

■ ■ ■ ZÁRSZÓ ■

Az alábbi sorok egy nagy, ősi kultúra alapigazságaiból valók. Könyvem befejezésül ennél korszerűbbet, hogy ne mondjam aktuálisabbat, nem találtam.

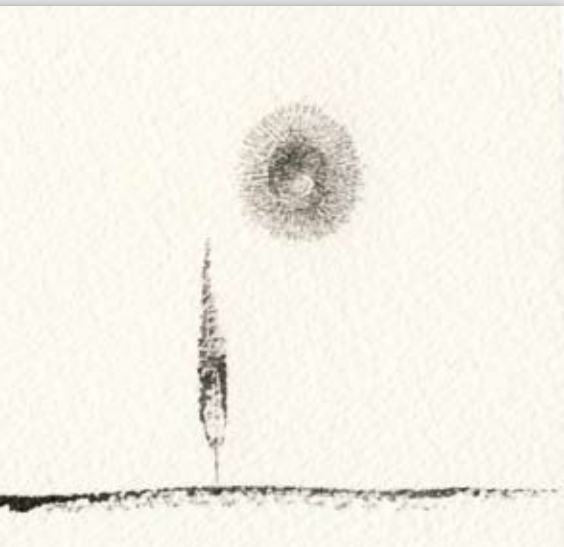
*Káosz, szenny hullt e világra,
Súlyos a kabóca szárnya,
És könnyű az ezer mázsa,
A bronzharang sutba vágva.
S zeng a cserépfazéklárma,
Rang a rágalmazás ára,
S ki figyel a bölcs szavára?*

Ji King, i. e. IV. század

A művészet [...] az anyagi világban létezik, de egyszersmind a szellem világába emelkedik. [...]

A szellemnek alapjában véve nincs ismertetőjele, mégis ott lakozik a formákban, s hat valamennyi fajtára. Ha az igazság behatol egy dologba, árnyként visszatükröződik annak megnyilatkozásaiban. [...] Az alapelvet, mely veszendőbe ment a régi idők mélyén, a képzelet segítségével föllelhetjük még az utána következő ezer esztendőben is.

Cung Ping, V. század

A testi formák előttit nevezzük jó módszernek [...] ezt szükséges föl-
emelni és elrendezni az ég alatti népe számára, ezt nevezzük a tennivaló
jó elvégzésének.

Ji King, i. e. IV. század

Aki elveszíti a gyermeki lelkületet, az elveszíti az igaz lelkületet, az igaz
lelkület elvesztése pedig egyértelmű az igaz ember elvesztésével. [...] Az
ég alatti tökéletes művészi szépsége eddig még minden esetben a gyer-
meki lélekből fakadt. [...]

A belső tartalomból fakadó szépség és igazság teremti meg a ra-
gyogást. [...] Ha a gyermeki lelkület változatlanul megmarad, akkor a
filozófiai elvek és ismeretek akár el is maradhatnak, és soha senki nem
lesz híján a művészi szépségnek.

Vej Hung, V. század